

andringer paa ſaa og mindre væſentlige Punkter, og jeg maa derfor ganſke tilfræede det af Udvalget ſtillede Forſlag om, at Lovforſlaget vedtages uforandret af det ærede Thing.

Fischer: Jeg onſker at give det ærede Thing en Meddeleſe om, hvorledes denne og den næſte paa Dagsordenen opførte Sag have været behandlede af det Udvalg, der her i Thinget var nedſat angaaende forſkjellige Lønningslove. Det vil være i ærede Medlemmers Grindring, at Finanzminiſteren, dengang Lovforſlaget kom hertil fra Folkethinget, erklærede, at han ikke kunde modtage det i den Stikſe, ſom det dengang havde ſaaet, og at han derfor bebudede forſkjellige Ændringsforſlag. Diſſe Ændringsforſlag fremkom derefter i Udvalget og bleve der tagne under Overveieſe. Udvalget var imidlertid af den Mening, at det ikke kunde tilfræede ſamtliche Finanzminiſterens Ændringsforſlag og indbød ham derfor til en Conference, jeg troer endog til to, hvor man forhandlede med ham om at foretage adſkillige Forandringer i de af ham ſtillede Ændringsforſlag, navnlig ſaadanne Forandringer, der laae Lovforſlaget i den Stikſe, det da havde, noget nærmere. Gjennem et ſtorre eller mindre Tryk lykkedes det at bringe Finanzminiſteren til at gaae ind paa de Anſkueller, ſom paa denne Maade vare fremkomne i Udvalget, og Finanzminiſteren tiltraadte Udvalgets Ændringsforſlag under den Forudſætning, at Udvalget da ogſaa i Thinget beſtemt vilde faſtholde de Forſlag, paa hvilke han paa denne Maade havde indladt ſig. Men nu ſete der Noget, ſom jeg indrømmer er meget uheldigt. Udvalget opfordrede nemlig Finanzminiſteren til at tage ſine Ændringsforſlag tilbage, omarbejde dem i Overeensſtemmeſe med den Aftale, ſom var ſteet, og derpaa ſtille dem paany. Det medførte ganſke viſt en Forkortelſe af Forhandlingerne, men derved fik det Udſeende af, at Finanzminiſteren var kommen til Udvalget, havde leveret det ſine Ændringsforſlag og ſaaet dem tiltraadte af Udvalget eller dets Fleertal, uden at Sagen havde været undergivet nogen ſelvſtændig Prøveſe i Udvalget, og uden at man der havde gjort noget Forſøg paa at bringe

Miniſterens Anſkueller i ſtorre eller mindre Overeensſtemmeſe med de Anſkueller, der havde gjort ſig gjældende i det andet Thing. Jeg vil nu her udtale, at dette ikke har været Tilfældet, men ſkal paa den anden Side indrømme, at den Fremgangsmaade, der er bleven brugt, har givet en urigtig Opfattelſe Næring, idet Sagen nemlig er bleven opfattet ſaaledes, ſom jeg nylig har betegnet. Derſom den tidligere høitærede Finanzminiſter nu havde ſtaaet paa ſin Plads og havde faſtholdt de Ændringsforſlag, med Hensyn til hvilke Overeensſtemmeſe var truffen mellem ham og Udvalget, og derefter mellem ham og dette Thing, vilde jeg for mit Bedkommende anſee mig for ubetinget bunden til at blive ſtaaende ved den Aftale, der var truffen, og paa det Indſtændigſte opfordre det ærede Thing til at gjøre det Samme. Nu har imidlertid den nuværende høitærede Finanzminiſter meent, at det dog lod ſig gjøre at foretage nogle Nedsættelſer endnu — om jeg ikke huffer feil, beløbe Nedsættelſerne ſig tilſammen til 1,700 Rbd. under, hvad dette Thing ſidſt har vedtaget. Naar man nu ikke vil miſforſtaa mine Ord, vil jeg ſige, at der i en viſ Henseende angaaende Lønningslove ikke er et fornuſtigt Ord at ſige. Sagen kommer nemlig efterhaanden til det Spørgſmaal, om f. Ex. en Tolbembedsmand ſkal lønnes med 2,200 eller 2,000 Rbd. om Aaret. Naar man i et Udvalg har gjort ſig bekiendt med, hvilket Beløb der kommer ind ved dette Embede, hvormeget af Indtægterne der f. Ex. hidrører fra Bændeviinsbeſkatningen, hvilken Betydning det har med Hensyn til Forbindelſer i Indlandet og Udlandet o. ſ. fr., kan man ſaa omtrentlig danne ſig et Skøn om Omfanget af de Forretninger, der ere forbundne med et ſaadant Embede, og den Betydning, det har, og derfor ogſaa omtrentlig ſkønne om den Løn, ſom det vil være rigtigt at tillægge Embedet. Paa ſamme Maade gaaer man nu de enkelte Embeder igjennem, og naar man ſaa ſeer ſig iſtand til at forene ſig med Miniſteren om et viſt Skøn over de Lønninger, der i det Hele maae anſættes, har man gjort, hvad man er iſtand til, for at komme til en Beſlutning, der er ſaa begrundet, ſom